

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefranțose nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INSTRATE se primesc în Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anșururi:
în Viena: M. Dukes, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppel;
Nachtfolger; Anton Oppel, J.
Duncker, în Budapesta: A. V.
Goldberg, Eckstein Bernai; în
București: Agence Havas, Bu-
coursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Loemann.
Prețul inserțiilor: o serie
garzonă pe o coloană 6 or. și
30 or. timbru pentru o publi-
citate. Publicării mai dese după
tarif și învoială.
Recitame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(NUMĂR DE DUMINECĂ 21)

„Gazeta” iese în săptămânii di.
Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 3 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 80 etaciu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu două în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
30 bani. Așt abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 115.—Anul LIX.

Brașov, Duminecă, 26 Mai (7 Iunie)

1896.

Răspuns la întâmpinarea magnatului Dr. Iosif Gall.

Frate magnate!

Nu scim cum s'a brodit, par'că ar fi fost făcut, că tocmai pe când scieam în numărul de ieri al fôiei noastre, că einstea și vrednicia noastră națională pretinde dela noi Români să fim una și solidari prin aceea, că nu vom lua parte nicăiri la tâmbălăul milenar, care își va ajunge culmea în zilele acestea, era pe drum scrisoarea cea lungă a d-tale, ce ni-o trimiți ca întâmpinare la răspunsul nostru de acum cincisep-tămâni.

Atunci ai publicat prin foile un-guresci un așa d'is manifest, ce l'ai scris împreună cu soții d-tale nenu-miți, și prin care dicit, că ai voit să potolești „întăritarea fraților Ma-ghiari” din cauza „ținutei dușmănoase a fraților Români”.

Acum vii și vrei să ne convingi, că atunci cu totă serioșitatea ai voit să ne capacitezi și să ne câștigi cu puterea minții pentru părerile d-tale și ale soților d-tale nenumiți.

Noi la rëndul nostru ți-am ră-s-puns așa, cum ne-a tăiat capul și cum ne-a șoptit glasul inimii noastre românesci.

D-ta găsești acum, că printr'asta am arătat o încăpăținare din nepri-cepere a stării noastre. Ba mai mult, ne numesci trufași, pentru-că am d'is, că prin purtarea d-tale și a so-ților d-tale nu cereți dela „frații Ro-mâni” alta, decât ca să sărute varga, cu care au fost bătuiți.

Făcându-ne aceste imputări, ai dovedit nu numai că nu cunoscî firea Românului, d'er te-a luat gura pe dinainte și ți-ai făcut însuși ju-decata d-tale și a soților d-tale, sus-ținând, că a nu voi să sărute varga, cu care este biciuit de dușmanii esis-tenței sale naționale, este o „trufiă neobișnuită Românului”.

Și acesta o susține astăzi, după patruzeci și opt de ani dela revo-luția din Ardeal, un fiu de protopop român din Ardeal, om cu carte și cu știință, ca d-ta.

Nu veți, că prin acesta faci să se deoche cumplit stăruințele d-tale de-a ne împăca cu Maghiarii? Nu cumva ești de părere, că e mai bine pentru cauza acestei împăcări, ce-o propovăduesci, ca Românul să lase trufia de-a nu se umili și de-a nu săruta varga cu care este bătut nu-mai pe sēma Maghiarului și el să-și urmeze rușinosul obicei din vécurile întunerecului și ale servituții? Așa creși d-ta cu ortacii d-tale, că tre-bue să luptăm „pentru validitatea privitoare la susținerea și dezvoltarea naționalității române”?

Atunci ne pare rău, că ne si-lescî să ți-o spunem verde: te poți lua de mână cu acei „bărbați esce-lenți” din dietă, despre cari ne spui, că doresc așa de mult și de sincer împăcarea elementului român. Așa înțelegem, că declarațiunea d-văstră, pe care ei o numesc manifest, a fă-cut cea mai bună impresiune în cer-

curile maghiare, ba că ați primit chiar și felicitări dela „eminenți băr-bați de stat” — pentru înțelepciunea și curagiul, cu care ne-ați îndrumat din nou la obiceiul din timpurile sclăviei, de-a săruta mulcom biciul, ce ni-l ard pe spinare fișpanii și sol-găbirii lor!

D'er d-ta ne vorbesci de un gând serios de împăcare, cu care s'ar purta acei „escelenți” și „eminenți” băr-bați unguri.

O, Dómne! Cine i-a împiedecat vre-odată să prefacă în fapte un astfel de gând bun! De ce nu ești în stare d-ta, mare magnat de na-ționalitate română dela 1887, care stai pôte d'incă de vorbă cu ei și ai putut să-i pătrunși până la rărunchi, — de ce nu ești în stare să ne arăți măcar o singură faptă a lor la gu-vern, ori în dietă, ori în țără, care să ne facă să ne convingem despre bunele lor porniri, ce pretinși, că le-ar avé față cu noi Români? Căci d'ora vei recunósce și d-ta, că as-tăzi nu numai Jidovul, d'er nici Ro-mânul nu mai dă nimic pe vorbe góle.

Er cât pentru fapte, apoi n'ai decât să cetesci și d-ta „Gazeta Transilvaniei” măcar două săptămâni de-arëndul, ca — decă cum-va castelul d-tale din Lucareți ar fi fărmeat așa, că în el nu străbat decât vești bune și de bucuriă — să afli, că d'incă se înșiră în colónele acestei fii faptele celor mai „escelenți” și „eminenți” bărbați unguri, tapte cari aievea ne dovedesc tocmai contrarul din ceea ce ne spui d-ta. Ne dove-desc mai pe sus de ori-ce inđoială, că ei lucréză cu gând rău de-a sdrobi naționalitatea noastră și de a nimici limba și cultura ei.

D-ta cu soții d-tale înșe faceți, cum se vede, politică mare. Nu v'e împiedecați de cele ce se petrec în Țera Ardealului și în Țera un-gurească cu noi Români. Aceste vi-se par lucruri de a doua mână. D-Văstră socotiți cu factori mari, cu împărățiile, de a căror sim-patiă s'ar bucura monarchia și in-deosebi Maghiarii; cu curtea prea înaltă, cu Majestatea Sa împératul și Regele apostolic, cu Papa dela Roma etc., cari toți au contribuit într'un fel séu altul la înălțarea ser-bării milenare un-guresci.

Tóte acestea pare-că anume le înșirați, ca să ne spériăm noi înși-ne de nimicnicia noastră și să credem, că sórtea ne-a destinat tocmai pe noi Români să ne jertfim pe din-tregul, pentru-ca să pótă dăinui sim-patia și amicitia, ce légă pe Maghiari de aliații Impératului.

Ca un lucru mare și ne mai pomenit descrii d-ta strălucita par-ticipare a prea înaltei Curți în frunte cu Impératul și Regele apostolic la serbările milenare. Póte fi! D'er ce dovedesce acesta? Dovedesce nici mai mult, nici mai puțin, decât că în acest stat poreclit constituțional, Dom-nitorul și Curtea sa își merg dru-mul lor, tocmai așa precum și ele-mentul dela putere își merge dru-mul séu și precum și noi Români

— decă mai voim să trăim ca po-por — trebuie să mergem drumul nostru în împrejurările date.

După totă cerința binelui ob-ștesc ai statului și al întregii împě-rării, ar trebui ca aceste drumuri să nu se încrucișeze, ci să se împlinească dorința d-tale și să domnescă o strinsă armoniă între toți factorii, ce le constituesc, între popóre, ca și între domnitor și popóre

Décă încă suntem departe de această țintă, ce bine dicit, că trebuie cu toții să o urmărim, cine e de vină? D'ora nu Români, pentru-că nu vor și nu pot să ia parte la ser-barea milenului!!

D-ta cu ai d-tale dicit, că în adevăr noi am fi de vină, pentru-că „luându-ne după defecte administra-ționale, după escesele unora séu al-tora, după vorbele unor șovinisti, unor foi, din acele voim să judecăm ținta politică și convingerea unui popor întreg și ne îndepărtăm și înstrăinăm de acesta, țără a căruia concurs nu putem reuși”.

Tot noi și érá noi! D'er dră-guții de bărbați „eminenți” și „es-celenți” unguri, óre să nu jóce aici nici un rol?

Prea ne creși simpli și naivi, frate magnate, decă ne stai înainte cu asemeni absurdități. Ori cât am voi să te cruțăm, nu putem să le numim altfel, căci a d'ice, că noi Români ne depărtăm și ne înstrăi-năm, când Maghiarii înși-și strigă în gura mare în dietă că administrațiunea e rea și apăsătoare, că escesele bru-tale ale puterii publice au ajuns la culme și când faptele sévêșite de cei dela stapânire și de legislația, la care luați d-văstră parte ca credin-cioși și ascultători mameluci, țintesc de-a dreptul la desnaționalizarea noastră — este mai mult decât absurdi-tate, este o curată nebuniă, decă, precum bucuos voim să credem, nu aveți scopuri ascunse.

Te înșeli, frate Gall, decă creși, că programa noastră națională din 1881 e piedeca înțelegerii. D'er prin-tr'asta te și contradici, căci decă pre-tinși, că numai așa se póte face po-sibilă o conlucrare cu „frații Ma-ghiari” și numai așa se póte ajunge la o bună înțelegere cu ei, decă vom merge la mileniu cu toții și ne vom mărturisii acolo ca Unguri; decă dicit, că altfel nu ne putem valida: atunci dă-o focului și pro-gramă și acțiune, ce doresci a-o croi din nou, și spune mai bine clar și lămurit, că cei ce vor să mai trăescă ca Români în acest stat, ér nu ca Unguri — cum îi declară pe toți legea milenară — să urmeze statului șefului d-tale Tisza Kalman, luându-și catrafulusele și plecând pe-aci încolo peste graniță.

Décă n'ai făcut nici o trebă la 1884, și decă nu vei puté face nici de aici încolo nimic pentru a câștiga aplausele strălucitorilor d-tale șefi și protectori, fii sigur și liniștit, că nu „Gazeta Transilvaniei” cu celelalte foi naționale sunt cauza. Causa sunt slăbiciunile d-tale și ale soților d-tale, precum și ale tuturor acelor fețe

bisericesci ori lumene, despre cari dicit, că ar fi de-o părere cu d-ta și nu te lasă să stai singur.

Vorbindu-le mereu celor dela putere de pace și înțelegere; asi-gurându-i mereu, că Românul nu póte fi așa de trufaș încât să-și pretindă și el întreg și neștirbit dreptul séu ca Român alături cu Maghiarul; fă-când mereu temenele și închinăciuni în dreapta și în stânga — a-ți întâ-rit numai pe Maghiari în credința că ținta lor politică de contopire și desnaționalizare se póte ajunge și față cu poporul român, și că numai noi opoșionali și „agitatorii” mai turburăm apele ei.

Și acum, când ca nici odată, s'a oferit ocazia să dovedim Maghiari-lor inaintea lumii și a țării întregi, că nu suntem acei nemernici, cari ne cred ei, ca să suferim a fi des-poiati de limba și naționalitatea nós-tră; când ni-s'a oferit privilegiul, ca prin absentarea noastră dela milenul un-guresc, să dovedim poporului ma-ghiar, că guvernanti lui ne înstrăi-néză de el cu tot adinsul și decă vré să ție sēmă de viitorul lui și al țării, trebuie să se deștepte și să scuture acest guvern nenorocit de pe grumazii lui — atunci veniți éráși d-văstră, cei vecinici cu capul plecat, să ne desmêntați și să ne sfătuiți, ca să mergem la serbarea milenului și să ne îmbrățișăm acolo cu asupritorii noștri.

Asta-i înțelepciunea politică a d-tale și a soților d-tale de tristă figură!

Remâneți d-văstră cu această în-țelepciune, decă onorurile streine v'au depătat așa de mult de tru-pina poporului. D'er una v'e rugăm, lăsați-ne în pace să ne urmăm dru-mul nostru croit și bătut de inain-țașii noștri, falnicii luptători ai ru-mânismului.

Décă sunteți ómeni cinstiți, da-ți-v'e la o parte și nu umblați să în-curcați mersul sănêtos al unei pu-ternice dezvoltări naționale, pe care — deși sunteți sânge din sângele nostru — n'o înțelegți, cum n'o în-țeleg nici adversarii noștri și nu-o vor înțelegé până când vor fi de părere, că Românul e născut să fiá slugă!

Catastrofa dela Moscva. Serbă-riile încoronării Țarului, arangiate în zilele de Rosalii în Moscva, au avut un finit fôrte întristător. Țarul ordonase adecă, să se împartă dife-rite daruri poporului adunat la în-coronare, îndată a doua d'i după sé-vêșirea încoronării.

Când începură cu împărțirea daruri-lor, mulțimea de popor se aruncă ca un torent asupra tribunelor cu da-ruri, și în urma acesta se iscă o îmbulzélă gróșnică.

După o luptă crâncenă de o sute și sute de victime zăceau mórte pe câmpul Chodin și prin șanțurile, de cari e strătaiat acesta. Până Dumineca trecută au fost conscriși 2800 de morți, ér Joia trecută numé-rul victimelor s'a constatat definitiv cu 4000.

barea milenului, a cărei esposiția are să dea una iconă a stărei culturale a Ungariei întregi; să nu ne dăm amărăciunii când e vorba de o serbătoare, atât de mare și rară a patriei întregi!

Ce-i mai mult! nici nu ne putem fâli, că noi am fi eșit mai întâi cu atare recomandare; așa știu, că „Tribuna“ a fost cea d'întâi, care a scris vestitul articol fără capăt, fără încheiere, unde a recomandat participarea la serbările milenului; apucându-o mai târziu alt curent, ne dă acum în cap cu ciomăgul cel mai gros, când cutezăm a propaga aceeași idee, lăpădată între vremi de ea; „Dreptatea“ din Timișoara încă cochetașe cu aceeași idee, și după-ace a scărmanat-o urit „Tribuna“, ne sare și ea în cap.

Dacă am isbit și noi unde-va, am isbit în buruiana urei și dușmăniei, cultivarea căror sântiri nu ne pôte duce la nici un bine, ci ne îngreunează numai situațiunea în viitor.

Ne am ridicat cu inima peste luptele vieții de tôte zilele, cum se cuvise la o serbare mare, am arătat plăsurile luminoșe din trecut, când Romanul alături cu frații maghiari a luptat glorios pentru mântuirea patriei și când barbații eșii din sinul poporului român, ridicându-se prin meritele cașutate pentru patriă, au ocupat și cele mai înalte pozițiuni în cărmuirea țării; ba au exerciat chiar și influința deciderătoare asupra destinelor țării, și am indigitat, că și în viitoru putem ajunge după convingerea noastră la validitatea deplină a dovințelor în ce privește susținerea și înflorirea naționalității noastre, dacă vom ține înaintea ochilor și interesele celorlalte popore conlocuitoare, anume interesele susținerei și dezvoltării statului ungar, și a monarhiei, dacă vom pretinde cu demnitate ce e just, dăr nu vom părăsi baza legală și vom căuta a evita întărirea fraților maghiari prin una ținută dușmănoasă, din contră vom căuta a-i căștiga pe partea noastră, căci după firea omenescă numai așa putem spera a ajunge la înțelegere, care atitudine o numesc alțcum cu, o trufia neobișnuită Românului, de „săutarea varger“; am indigitat, că atacul îndreptat contra serbarii milenului merge prea departe și de aceea, căci vatămă pre întreg poporul maghiar în simțul său de pietate, și nu lovesce numai în guvern ori una partidă sau numai în jurnaliști cu cari ve luptați de regulă, de aceea e una procedere cu totul greșită. Am indigitat în fine, că după convingerea noastră tôte jurstările politice arată necesitatea înțuirii Românilor și Maghiarilor pentru asigurarea viitorului față de norii ce se ridică, prin urmare trebuie căutat pe amândouă părțile a încunjura cât numai e posibil tot ce nașce său nutrește înstrăinare și urgiă între aceste două elemente.

Și acum dicit și eu, puneți mâna pe inimă frate, ore după cele întâmplute dela declarațiunea noastră încôce, nu avem noi drept? ore nu era mai consult chiar din interes special românesc de a nu păși în contra serbarei milenului?

gerea unui popor întreg, și ne îndepărtăm, înstrăinăm de acela, fără a căruia concurs nu putem reuși.

Să ocupăm terenul dat prin constituțiune, să conlucăm dăr pe cale legală a o desvolta în spirit liberal, spre a lărgi drepturile de cari e lipsă pentru validitate mai deplină, anume spre a reforma legea electorală, să căutăm a conlucra la reformarea resp. perfecționarea administrațiunii politice și să sbicioim din locurile competente abuzurile, unde se arată, dăr nu în articoli veninoși prin gazete, în cari apoi apucând deasupra amărăciunea nu odată se lovesce în țintele și interesele mai înalte de stat, de cari n'ar trebui să ne uităm nici în lupta cea mai înverșunată.

N'ai vădut, că Sașii ostentativ participă la aceste serbători, nu numai în capitala Budapesta, ci și în provincie, sciind folosi momentul potrivit de-a căștiga simpatia și încrederea Maghiarilor, ce și-au și căștigat-o, măcar că pe la începutul erei constituționale ei erau cei mai urgisiți. Dela frații Sași, cari duo rol în politică mai de mult decât noi și au inteligență de cultură înaltă, am puté învăța mult. Asemenea au participat Croații, apoi fruntașii și clerul serb, cum și mare parte a poporului lor, chiar și singur sântul Papă dela Roma a felicitat pe frații Maghiari la această serbătoare, dicitând în enciclica sa: că doresce să iee parte la serbarea milenară tôtei fiiri patriei însuflețindu-i pe tôtei aceeași iubire către patria.

N'ai vădut, că tôtei episcopii români au dispus prin circulare ținerea acestor serbări, și, cari n'au fost împedecați prin bôia au participat la acele cum și poporul român în multe părți. Maiestatea Sa Impăratul și Regele apostolic a intonat față de prelații noștri, cari s'au prezentat, bucuria sa, că s'au întâișit la aceste serbări. Ore bine e a-l svătuți pe poporul român la una direcțiune contrară de aceea, care o aprobă atât de apriat Impăratul și Regele nostru, părintele bun al tuturor popórelor sale? Ore e bine a-l aduce în contrast și cu capii bisericii sale?

Înzadar vor foile noastre opoziționale să mă prezinte ca pe un păcătos, carele singur are cutezanta a recomanda participarea, etă că nu stau singur, ci mulți sânt de astă părere, cum arată faptele.

Nu lipsa de iubire către naționalitatea noastră română, nu impuere ori influința din afară ne-a condus la declarațiunea combătută de foile române opoziționale, ci convingerea, că chiar în interesul românimei din tôte punctele de vedere e necesar să participeze și Româcii la aceste serbări, să folosească și momentul acest solemn spre apropiare.

E în interesul comun al patriei a căuta apropiarea și înțelegerea între elementul maghiar și român, la care nu se pôte ajunge nici când decât nu vom căuta a apuca firele, ce ne conduc la înțelegere, ci luându-ne după defecte administraționale, după escesele unora sau altora, după vorbele unor șovinisti, unor toi, din acele voim să judecăm ținta politică și convin-

tesc cu un consonant, s'a scos érá din us, ce arată și ortografia folosită în prețuita-vé fôia, din aceea déră, că nu-l folosesco nici eu acum, precum nu l'au folosit nici bătrâni, nu se pôte face nici una deducțiune, la care se vede a ținti apostrofarea nefolosirei, că dór ași fi voit prin această a-mi denega ori ascunde originea mea română.

Fiind-că atingi și denumirea mea de membru al casei magnaților, ce s'a întâmplat încă la anul 1887, vedând că ești în rătăcire despre procedere la denumire, trebuie să observ, că la facerea aceleia magnații nu au nici una încurgere directă; ministeriul nu-i întreabă pe cine să propună Majestății Sale spre denumire, ci își face propunerea sa pe baza legii din 1886 art. VII. a căruia § 5 dispune: „membri pe viață ai casei de sus devin aceia, pe cari îi denumesco Majestatea Sa Regele dintre tôtei civii de stat ai corónsi sântului Ștefan la propunerea consiliului ministerial cu acel scop, că prin această să remuneraze meritele, și să se amplifice autoritatea casei de sus“.

Intre membri casei magnaților nu affi partide strict grupate, ca și în dieta țării, ci fiind tot ómeni independenți, fiă-care după vederile sale ia poziția față de cestiunile mai mari, unde se arată necesitatea de-a da sprijin, ori de-a opune vre-unei acțiuni a guvernului său a modifica conclusele casei ablegaților; de una înfruire asupra unui său altui membru în așa grad, cât acela să se vadă moralicesce silit a lucra contra convingerei sale, nu e vorba.

Alțcum te asigur, și cred că această îți va căde bine, că între magnați cum și în casa ablegaților cunosc mai mulți bărbați escelenți, cari doresc sincer împăcarea deplină a elementului român, și că declarațiunea noastră a făcut cea mai bună impresiune în cercurile maghiare, ba nu unul dintre cei mai eminenti bărbați de stat ne-a felicitat la aceea, ce pôte că la prima vedere nu-ți va căde bine și ni-o vei scoti de una împrejurare agravătoare pentru noi, că adevă am fi cedat pré mult și de aceea a aflat primire bună, dar' ougetând mai afund ar trebui să-ți placă totu-și din acel punct de vedere, că arată consimțirea cu tendința serioasă de împăcare.

În privința căsătoriei civile, în fine, la care ved că țintesci, când dicit că votez legi contra némului și bisericii mele, observ aici pe scurt, până când voi puté a răspunde odată mai pe larg, că acusa nu e întemeiată; instituțiunea această se privește astădți de un postulat al statului modern și e introdusă în tôte statele apusene, ba chiar și în România, unde a bună semnă n'au introdus'o să nimicescă ori slăbescă pe Român, ori biserica gr. orientală.

Cu tótă stima fiind

Dr. Iosif Gall.

puns cu sulița de un ostaș român, cădă călare de pe pod cu atăta repediciune, încât lovindu-se de pod, își pierdú doi dinți ce singuri mai avea în gura lui.

Un admirator al acelor timpuri ne spune 'n versurile sale:

Aci spre libertate strămoșii se luptară,
Și pân' la picătură al lor sânge vârsară,
De care aburéză fământul până acum;
Pe cer mărșul sôre și luna 'ntunecósă,
Vedutu-i-a în taberi și 'n lupta sângerósă,
Printre vrăjmași în droie făcându-și liber
[drum.

Istoricii spun, că Neajlovul a curs în timp de 2 zile apă roșiă amestecată cu sângele vârsat în acea ți.

Români se întórseră triumfători în tabăra lor, încărcați cu multe munițiuni luate de la Turci, între cari și stégul cel verde și sfânt al prorocului Mahomet.

Turcii erau fugăriți și prăpădiți, încât, când creștinii luară mai târziu ofensiva, Turcii nu mai cutezară a-se mai măsura cu Români și nu se creșură în sigu-

ranță decât puind mai repede Dunărea între dênșii și îngrozitorii lor vrăjmași.

După aceea Mihail hotări a se retrage către munți până îi va veni ajutorul întreg al Transilvaniei și Moldovei, își trimese familia întrégă la Sibiu, ér el cu oștirea se retrase la C. Lung, cetatea lui Negru Vodă.

Mărșta luptă de la Călugăreni ne-a lăsat noué cea mai mare libertate de care ne bucurăm astădți.

Românul este lăsat de la natură, ca el să-și apere cu sântenia moșia moștenită de la strămoși cu valuri de sânge. Românul, care nu desvôltă tôte puterile, tótă energia întru a apéra și a cultiva arborele românismului, nu este Român; unul ca acela nu pôte să aibă inimă și suflet românesc, mai bine să-și smulgă inima din piept și să o calce în picior.

Înainte mamele române legănu pe copiii lor și le cântau ast-fel:

„Taci tu, dragul maichii mic,
Cresci și fă-te un voinic,
Ca să scapi pe frații tci

De tirani și de călăi;
Să-ți scapi vechia ta moșă
De streini și de robia!“

E. L.

Lupul păcălit.

Poveste de pe la Gherla.

Ție-l Dumneșeu pe moșu-meu, că multe de tôte ne povestesc, de-ți face creerul apă și capul călindar, te face să ridi și ér să ridi, de gândesci, că ești în împărăția risului, — vorba ceea!

Amu ci-că era odată într'un sat un om sêrac. El n'avea altă avere, numai o scrofa hitionă, un berbec rêu și o iepă deșelată și dogă de grasă, de puteai fără pic de greș să-i numeri còstele cale de trei poște.

Le-a vîrat el cum a putut; mai le-a țipat în ciurdă, mai le-a mânat la pășune și le-a îngrijit, mai una, mai alta... sciti cum face un om necăjit!

Déră dela o vreme s'a apropiat frigul și ierna. Omul nostru, despre care ui-

tasem să vă spun, că era un pic leneș, peste vîră nu și-a fost adunat nutreț, cu ce să le pótă ierna.

Umblând el prin sat, în sus și 'n jos, a auzit, că unui dintre ómeni își iernéză vitele la munte.

Hm! méi — gândesc el — imi stă capul să duc și pe-a mele la munte!

Și-și mai bate el capul: că ba le-a duce, ba nu le-a duce. Mai pe urmă totuși se hotărăsc, că dêu el le-a duce, „că dór cum îngrijesc muntele de vitele altuia, și de-a lui a îngriji!“

Diminēja următoare, pe la răsărit de sôre, a fost călcat mai o poștă de loc cu ele!

Și când ajunse la munte, lăsă la pòla muntelui scrofa, dicitându-i: „Aici se iernéză porcii, rămăi aici, mână și te hrănesc, érá la Sângiorz vină acasă grasă, frumósă și cu 12 purci după tine“. Merghând mai la deal își lăsă berbecelul, dicitându-i: „Aici se iernéză oile, rămăi aici, mână și te hrănesc, érá la Sângiorz vină acasă gras, frumos și cu o lână până 'n

Ca tema să fie succedă, ar fi trebuit, ca persoana acestui eremit să o descrie mai d'ameruntul și anume viața, modul de viață, inteligența, care era adesea desvoltată etc., căci numai așa vom înțelege buna primire, ce-o avea acest eremit la principii atât lumeni, cât și bisericesti; incurajarea ce-o primia el, și permisiunea, d'a câștiga poporul prin predicile, ce le ținea, — tot atâtea momente, cari n'ar fi trebuit pierdute din vedere.

Că tema a succedă așa puțin, pe lângă cele înșirate, se mai datorește și lipsei de însuflețire. Dacă se recere unde-va entuziasm și însuflețire, apoi la studiul istoriei de bună seamă. Numai o propunere însuflețită deșteptă în elevi simțimintele, pe cari doresce educătorul a-le deștepta; în cazul de față simțământul urii față de necredincioșii Turci și simțământul de milă și compătimire față de nevinovații creștini. Cine cetind și astăzi însemnatul discurs al nemuritorului Mihail Cogălniceanu, discurs ținut cu ocaziunea începerii istoriei la universitatea din Iași, n'ar tresări de mulțimea simțimintelor descrise prin el, simțiminte parte de bucurie și parte de durere? Său cine nu-și aduce cu drag aminte de iubitul fiă iertat profesor de istorie Dr. N. Pop, ale cărui prelegeri de istorie te electrificau mai cu seamă unde se întrețeseau și evenimente din istoria națională? L'ași fi ascultat zile întregi.

E de datorința fiă-cărui frate învățător, mai cu seamă în timpul de față, când dușmanii nămului nostru se încercă a ne răpi limba, de-a nu neglija studiul istoriei, său a-o propune așa, ca să ne plătim urechia, ci să punem totă greutatea pe el, conșcii fiind, că numai așa vom ține flacăra românilor aprinsă în inima fiă-cărui elev, — flacăra, ce nu se va stinge din inima lui până la moarte.

Acestea ar fi observările față de prelegerea d-lui învățător Trifon Logojan, — observări provenite din iubire cătră cauza învățământului, făcute cu gândul cel mai bun, că voiți contribui și eu măcar cât de puțin la înaintarea școlilor noastre.

Cât pentru ceilalți frați învățători, observ, că pentru a pute descose o temă din toate punctele de vedere, trebuie să ne pregătim cu toții, căci alt-fel, fiind necunoscuți cu materia, după unele observări superficiale, o vom declara de succedă, precum s'a declarat și acesta, din cauză, că noi n'am fost cum se țiee acasă în ce privește cuprinsul ei. Și acesta nu ne pôte servi nici decum spre onore. Recunosc, că nu e bine a ne spăla rufele în public, d'ar a vedea greșela și a persevera în ea, încă nu pôte fi bine.

A doua prelegere a fost predată din învățământul religiunii, pilda despre bogatul și săracul Lazăr din s. Evangeliă, de învățătorul-preot *Nicolae Popoviciu*. Acesta a succedă mai bine. D'ar și aici înainte d'a începe, ar fi trebuit, ca un fel de repetiție, să amintescă ceva despre învățăturile Mântuitorului și apoi să intre în materia de pertractat. Tot asemenea cu privire la desvoltarea noțiunilor „sărac“ și „bogat“ să fi intrat mai afund din învățământul intuitiv, percurgând din el împărțirea locuitorilor după avere. Tot aici era locul de-a aminti, că nu tot bogatul merge în iad, ci aceia, cari câștigă averea pe cale nedreptă și nu ajută pe nimenea, nu fac bine nimănui. D'ar acela, care o câștigă pe cale dreptă și o consideră numai ca un mijloc d'a face bine — că bine facem nu numai ajutând pe săraci, ci și atunci, când ajutam cu banii vreun tiner la învățătură, când facem fundațiuni pentru ajutorarea școlilor și bisericilor etc., — pe unul ca acela îl duc ingerii în împărăția lui Dumnezeu. În urmă print'un fel de apel să ne dea sfatul, nu d'a nu câștigă avere, ci să dăm năvală după ea, căci prin avere poți ajunge la bine și aici pe pământ și dincolo de mormânt. Să se aducă exemple, de omeni săraci, cari prin cruțare și muncă au ajuns la mari averi, și din contră. — D'ar d-l prelegător n'a făcut nimic din toate acestea. Pôte că și d'nsul va fi unul din acei mulți învățători, cari susțin, că la predarea învățământului religiunii ai să faci numai religiune,

la geografie numai geografie etc... D'ar unii, ca aceștia se înșelă amar. Cetescă numai foile pedagogice și se vor convinge de adevărul celor țiee de mine.

Er acum, ca de inchieere, țin să mai amintesc, că adunările noastre în chipul cum ele se țin, nu dau tocmai rezultatele, pe cari datorii suntem a-le aștepta. Noi nu ne putem privi de elevi, ori câtă silință ne-am da. Inzadar mă voiți trudi, ca după mintea mea să nu pricep vre-o întrebare pusă greșit din partea învățătorului prelegător, căci asta nu se pôte. Nu tot așa stă lucrul și față de elev. O întrebare nechituită sau rău pusă nu va afla răspuns din partea elevului, ori că va da un răspuns, la care învățătorul nu s'a așteptat. Și urmarea va fi, că învățătorul, sciind cu cine are de lucru, își va întocmi întrebările așa, ca să pôte fi priceput și înțeles de elevi. Nu-i adevărat, că fiă-care învățător pôte propune numai la elevii săi, er la alții nu, necunoscându-le individualitatea. De aceea e-și ruga pe d-l protopresbiter, ca președinte, ca în viitor la ori-ce prelegere practică, ce se va ține, să fiă de față elevii despărțământului respectiv. Atunci rezultatele bine-făcătoare nu vor înceta a-se arăta. X.

ECONOMIA

Cultura legumelor.

IV.

Pétrânjelul (*Petroselinum sativum*) se cultivă întocmai ca și morcovul într'un pământ bun, gras și umed; dela el se întrebuințează nu numai rădăcinile, ci și foile, cari se bagă mai în ori-ce zamă pentru a-i da un gust plăcut. Și pétrânjelul pôte ierua în pământ.

Păstrănapui (*Pastinaca sasiva*) se cultivă asemenea morcovilor și pétrânjelilor, în pământ bun, gras și umed. Sămënța lui se pôte cultiva la început într'o lădiță în casă, sau într'un strat deosebit ca la varză, de unde apoi se scote și se răsădește în straturile din grădină.

Celerul (*Apium graveolens*) se sămënë mai întâiu, ca și păstrănapul, în casă sau în straturile, de unde se mută apoi în straturile anume făcute. Prin Iulie și August se curăță frunzele de lângă pământ și se taie și rădăcinile dela suprafața, ca să se pôte desvolta și crește bine și frumos în pământ. Tômna se pôte scote, ca să se păstreze peste iernă în pivniță în năsip, d'ar se pôte acoperi să rămână și în grădină, deorece frigul și înghețul nu-i prea strică.

Rădăcina dulce sau lipanul de grădină (*Sium sisarum*) se pôte sămëna tômna sau primăvara în șiruri mai rari; ea se cultivă mai departe ca și morcovii și pétrânjeii și se întrebuințează în bucătăria ca și aceștia.

Rădăcina neagră sau scortionera spaniolă (*Scortionera hispanica*) e de două feluri: una, care se sămënë primăvara prin Martie și Aprilie, alta, care se sămënë prin Iulie și August; cea sămënëată primăvara se pôte întrebuința numai în tômna a doua, er cea sămënëată tômna se pôte întrebuința în anul următor. Dacă se sămënë odată pe un loc, apoi rămâne câte trei patru ani. Peste iernă încă se lasă în pământ și se scote numai atâta, de câtă credem, că avem trebuința în casă.

Cartoful dulce (*Convolvulus batatas*) se prășescă din bômbe, cari se pun în cuiburi, ca și cartoful; el ajunge la o mărime ca și acesta și se întrebuințează în economia casnică.

Afară de acestea se mai cultivă pe unele locuri și asfodilul, pentru frunze și rădăcină, napul asmațelos, care se sămënë tômna, și dioscorea japonică.

2. **Cultura verzelor sau curechiului.** Nu numai pentru prășirea ver-

zelor (*brassica capitata*), ci și a celorlalte legume economul harnic trebuie să adune însuși sămënța de lipsă. Acesta trebuie să o facă cu atât mai vârtos, deorece cea cum-părâtă din comerciu de multe-ori ne înșelă și nu prea răsare. Aprupe toate legumile, cari ajung la cocere, fac sămënță, er acelea, cari nu fac, se înmulțesc prin răsădire. Unele din legume fac sămënță numai în al doilea an, între acestea se numără și varza.

Verzele de sămënță se smulg de tômna din verzării cu rădăcină cu tot, și punându-se în pivnițe peste iernă, primăvara se răsădesc în grădină, în straturile, ca și celelalte legume de sămënță. Înainte de răsădire se crăpă cu un cuțit căpătinile în patru, ca să pôte eși mai mulți lujeri de sămënță din ele. Când sămënța din lujeri (vlăstări) a ajuns la cocere, se culege și se pune la un loc svântat până primăvara, când se pot face straturile de lipsă, în cari se sămënë ca răsăd de varză. Sămënța de varză are putere de încolțire până în al cincilea an.

Timpul cel mai potrivit pentru sămënëatul răsădului de varză e în prima jumătate a lui Martie după călindarul vechi, în presera celor 40 sănți mucenici, căci atunci, se țiee, că nu-l prea mănăncă nici puerii, după ce răsare. De alt-cum s'a adevărit, că răsădului de varză îi priesce mai bine cevași cam în dos și la răcôre, decât în fața sôrelui. Timpul vegetațiunii (crescerei) lui ține cam câte două luni, atunci se scote și se răsădește în verzării. Secsul și răsăditul răsădului de varză se face tot-déuna după ploii mai bogate.

Verzăriile sau locurile, în cari se cultivă verzele, trebuie să aibă pământul cel mai bun, gras și fraged, de pe luncă, șesuri și marginea apelor, ba chiar și în noroiul lăsat de ape încă le priesce foarte bine; să fiă arate, și dacă e de lipsă și gunoite de cu tômna, după ce se taie verzele. Primăvara se ară apoi a doua-ôră, și înainte de a pune răsădul și de a treia-ôră, cu care ocaziune se și grapă.

Pusul verzelor se face cătră sfârșitul lui Mai, după o plôie mai bogată, ca să se pôte prinde. Pusul trebuie să se facă în rânduri drepte, la o depărtare cam de un pas mic una de alta, ca să se pôte săpa și să crească neîmbulđite.

Săpatul verzelor se pôte face cu sapa de mână, sau cu mașinile de săpat; ele se sapă de câte trei patru-ori până tômna, și la fiă-care sapă se adună tot mai mult pământ împrejurul rădăcinii lor.

Timpul vegetațiunii verzelor ține câte cinci până 'n șese luni. Sunt verde de vară și de tômna. Între cele de vară se numără: Erfurt, Iorc timpuriu, Schweinfurt, Ioanett și altele. Între cele de tômna se numără: varza ordinară de pe la noi, apoi Braunschweig, Olandes, Baccalau și altele. În decursul creșterii, când e timpul secetes, trebuie udate adese-ori, er frunzele vestajite sau uscate de pe de desuptul lor trebuie rupte și aruncate.

Cătră sfârșitul lui Octomvre verzele se taie, se cară acasă, se curăță de foile mai mari de pe de-asupra și apoi se aședă în ciubere sau căđi (buți) pentru murat sau înăcrit. În vasul de varză se mai pune ceva ardei, cimbru și mărar pentru a da gust la môle, apoi se umple cu apă prôspătă de riu și pentru ca să nu se strice verzele, se pune de fiă-care hectolitru din mărimea vasului câte unehilogram de sare. Pentru ca apa să nu pôte ridica verzele în sus, se

pun pe ele nișce scândurele, er pe acestea o pētră mai mare, care l'apasă spre fundul vasului.

În decursul muratului verzelor se pritocesc mai de multe-ori, cu care ocaziune, dacă vedem, că sunt prea sărate, mai slobozim din môle și băgăm apă, er dacă nu sunt sărate destul, mai băgăm sare. Pe unde se află isvôre bure de apă sărată muratul verzelor se face cu de acesta. Când môlea din vas începe a face flôre, acesta se curăță frumos cu o măturice de cimbru, eră pentru că să nu între gunoie sau alte necurățanii, vasul se acopere cu un acoperemânt de papură anume făcut.

Cu cât căldura, unde se află vasul cu verzele, e mai mare, cu atât și muratul lor se face mai iute. Dacă voim, ca verzele să se mureze mai curând, atunci crepăm în două sau în patru căpătinile lor și apoi le opărim cu apă fiertă.

Verzele crude se vënd cu bucată; în părțile noastre ele au un preț dela 2—6 fl. suta. Dacă voim, ca să ținem verzele timp mai îndelugat nemurate, atunci le aședăm pe paie în pivniță, punând tot un rând de verde și unul de paie uscate.

Chilul (*Brassica oleracea bulata*) încă este un fel de varză, care se răsădește pe tômna, deorece gerul de peste iernă nu-i strică nimic, ba din contră îi drege. Chilul se mănăncă peste vară, ca și celelalte verze, er peste iernă se păstrază în pivnițe în năsip uscat, în care se aședă cu cecul la vale.

I. Georgescu.

Sciința

(Din învățăturile lui Mohamed*).

Propoveduți sciința; cine o propoveduesce să teme de Dumnezeu; cine o are pe buze laudă pe Dumnezeu; cine luptă pentru ea, luptă pentru Dumnezeu; cine o răspăndesce, împarte milosteniă; cine o stăpănesce, se face pricină a cucerii și a dragostei.

Sciința mântuesce de greșelă și de păcat; ea luminează calea la rai; ea este tovarășa noastră în călătorie; sfetnicul nostru în pustie, lumea noastră în singurătate; ea ne călădușce în plăcerile și durerile vieții; ne slujesce de podôbă pe lângă prietini nostri și de pavăză împotriva vrăjmașului; prin ea, Cel A tot puternic ridică pe omenii, ce i-a menit, pentru a se rosti asupra adevărului și a binelui. Ingerii caută prietenia lor și îi protegiuesc cu aripile lor. Icoanele acestor omeni sunt singurele ce rămân, faptele lor înalte slujind de pildă, și oghindindu-se în sufletele mari, ce li-se asemănă.

Sciința este lec pentru neputințele minții, mângăietor în noptea nedreptății.

Studiul sciinței face cât postul, propoveduirea ei cât înălțarea minții la Dumnezeu (rugăciunea). Ea în-suffă inimii nobile simțiri mai înalte; îndrepteză și înomenesce pe cei cari nu înfloresc la căldura Sôrelui celui gânditor (abātuți).

(„Amical Tinerimii“).

*) Mohamed, născut 569 d. Ch. în Meca, a fost întemeietorul religiunii mahomedane. Învățăturile sale sunt luate din cele ebraice și creștinesc. El spune, că există numai un D-șeu și Mahomed este profetul său. Pe Moise și I. Christos îi consideră de preceptorii lumii vechi; adevărata și credincioasă venerațiune a lui Allah (D-șeu), supunere preceptelor profetului, rugăciunea, binefacerile față de săraci, ospitalitatea, curățenia, înfrânarea patimelor și abținerea de beuturi, curajul și vitejia și credința în sôrte sunt principalele învățături ale lui, cari se află scrise în cartea numită Coran.

Teacă de sapă.

Fiind Țiganul odată la boer la robotă
Când vine s'era spre casă a aflat o ciobotă
Jos în drum. Și mult se miră ce ar pute

Mai și din gură vorbind,
Ciobotă cu nea Mateiș
Se trețesc că-s la bordei.
Acolo ardeau la focuri, cum fac Țiganii în

Găcituri.

Găinușă ciușă
Dă cu cōda prin cenușe?
Bulgăre de aur,
Cu corne de taur?
Sus bat dobele,
Jos cad negurile?

MULTE ȘI DE TOATE.

Averea familiei Rothschild.

Suma rotundă a averii familiei jido-
vesci Rothschild ajunge așă la zece miliarde
franc; din această avere, Rothschildii din

tați în Franția, Germania, Anglia și Aus-
tria, până la anul 1865, are să crească la
colosala sumă de 300 miliarde. Cu intere-
sele acestui capital ar pute trăi o popu-
lația de 37 milioane omeni, așa-dără în-
tr'ega populația a Franței. In anul 1800

Literatură.

In tipografia „A. Mureșianu“ din Bra-
șov a apărut: Călează în dreptul Cam-
bial, de Nicolau Nilvan, avocat și director
eseutiv al institutului de credit și econ-
omii chioran, — un op de filnică necesi-
tate pentru toți aceia, cari au afaceri cu

Căendarul săptămânii.

Table with columns: Zilele, Căend. Iul. v., Căend. Gregor.
MAY are 31 zile. FLORAR.

Bursa de mărfuri din Budapesta.

Table with columns: Săminte, Prețal per 100 chilogr., dela, până
Grâu Bănățenesc, Grâu dela Tisa, Grâu de Pesta, etc.

Table with columns: Productediv., S o i u l, Cursul
Sem. de trif., Luțernă ungar., — transilvană, — bânățenă, etc.

Târgul de rimători din Steinbruch.

Starea rimătorilor a fost la
1 Iunie de 9022 capete, la 2 Iunie au

intrat — capete și au eșit 5 capete rămă-
nând la 3 Iunie un număr de 9,017 capete
Se notază marfa: unгурescă veche,
grea dela — cr. până la — cr.
marfă unгурescă tineră grea dela

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Table with columns: Măsura seu greutatea, Calitatea., Valuta austr. fl. cr.
1 H. L., Grâu cel mai frumos, Grâu mijlociu, etc.

Bursa de București

Table with columns: Valori, Do. bânză, Scad. cup., Cu banii gata
Renta română perpetuă 1875, Renta amortisabilă, etc.

SCOMPTUR Î:

Table with columns: Banca naț. a Rom., Avansuri pe efecte, Casa de Depuneri, Londra, Viena, etc.

Cursul leeurilor private

Table with columns: Basilica, Credit, Clary 40 fl. m. c., Navig. pe Dunăre, Innsbruck, Krakau, Laibach, Buda, Palffy, Crucea roșie austr., etc.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Iunie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.60
Renta de corone ung. 4%	98.80
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.10
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.25
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.70
Bonuri rurale ungare 4%	96.70
Bonuri rurale croate-slavone.	97.25
Imprum. ung. cu premii	151.75
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	139.50
Renta de hartie austr.	101.35
Renta de argint austr.	101.35
Renta de aur austr.	122.75
Losuri din 860	145.—
Actii de ale Băncei austro-ungară.	974.—

Actii de-ale Băncei ung. de credit.	381.50
Actii de-ale Băncei austr. de credit.	351.25
Napoleoniori.	9.52
Mărci imperiale germane	58.72 1/2
London vista	119.95
Paris vista	47.62
Rente de corone austr. 4%	101.30
Note italiene.	44.50

Cursul pietei Brașov.

Din 6 Iunie 1896

Banote rom. Camp.	9.47	Vënd.	9.50
Argint român. Camp.	9.40	Vënd.	9.45
Napoleon-d'ori Camp.	9.50	Vënd.	9.52
Galbeni Camp.	5.60	Vënd.	5.65
Ruble rusesol Camp.	126.50	Vënd.	—
Mărci germane Camp.	58.50	Vënd.	—
Lire turcesol Camp.	10.65	Vënd.	—
Seria. tonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Restaurația în Grădina Reuniunii de Industrie (Gewerbe Verein).

Am onorea a aduce la cunoștința On. public, că am luat cu arândă

Grădina Reuniunii Industriale din Strada Porții

și am introdus și iluminarea cu Auer și am restaurat locul de popice. Imi voi da totă silința a mulțami pe On. cșpeți cu mâncări bune și curate. Cost dau și afară din local.

Spre vânzare voi aduce vinuri naturale curate pentru masă și desert, asemenea bere Czellbräu și bere de Steinbruch și alte beuturi răcoritoare.

Grădina stă la dispoziția reuniunilor și societății pentru producțiuni și petreceri. Asemenea salonul cel mare, care este foarte potrivit pentru nunți, se poate folosi de on. public.

Asigurând prețuri ieftine și serviciu prompt mă recomand on. public

cu deosebită stimă:

Ludwig Trepches,
restaurateur.

3-3

De vëndare.**ȘINE DE OȚEL,**

care au fost întrebuițate la clădirea fabricii de Vitriol, 6 centimetre de lungi, întărite pe place tari, 60 cmtr. late, lungimea 250—260 metri împreună cu vagonetele necesare

O cantitate mai mare de **var stins**, diferite **lemne și stâlpi, două clădiri** ce au fost întrebuițate ca cancelării la zidirea fabricii, și două șoprone de lemn.

Informații se pot lua dela Domnul

Alfred Moth,Brașovul vechiu, strada lungă nr. 61.
dela 12—2 ore p. m.

Specialitate contra
Ploștipilor, Purcilor,
Gândacii de bucatării, Molii,
Pădășii pe animale domestice etc. etc.

Zacherlin

are efect miraculos! Nu există alt mijloc de a prăpădi ori și ce insecte, de aceea îl laudă milioane de cumpărători; și e foarte cautat. Semnele sunt: 1) Sticla sigilată. 2) Numele: „Zacherlin.”

Se afla de vëndare: în Brașov: La Domnii I. L. et A. Hesshaimer.

Heinrich Zinz, Dimitrie Erenias nepoții, Emil Por, Karl Irk, Franz Kelemen farmacist, Julius Müller, Carol Schuster farmacist, Teutsch et Tartler, N. Grădinar, Eduard Kugler farm., Succesorul Anion Zeriff, Julius Hornung farmacist, Heinrich G. Obert, Ferdinand Jekelius farmacist, Victor Roth farmacist, Heinrich Wagner, Karl Harth, Ioan Dușoiu et Fiu, Fritz Geisberger, Fritz Czékely, K. Zerbes. Lazar & Verzar. — În Făgăraș: La Domnii: Richard Gleim farm., M. A. Gräser, I. Iarosch, Heinrich Schul, Alexander Nehrer, Jacob Fleisig. — În Cohalm: La Domnii: Ernst Wolff, Eduard Victor Melas.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.**Sosirea trenurilor în Brașov:**

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 ore 07 m. dimineța.
Trenul de persoane: 8 ore dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute seara.

2. Dela București la Brașov:

Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ore 20 m. după am.
Trenul de persoane: 9 ore 8 minute seara.
Trenul accel.: 10 ore 19 minute seara.

3. Dela Zărnești la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 ore 44 min. dimineța.
Trenul mixt: 1 ora 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 ore 31 min. seara.

4. Dela Ch.-Oșorhei la Brașov.

Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dim.
Trenul de persoane: 1 ora 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 ore 12 min. seara.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persoane 7 ore 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Brașov:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. seara.
Tr. accelerat: 10 ore 26 min. seara.

2. Dela Brașov la București:

Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dim.
Tr. accelerat: 5 ore 14 m. dim.
Trenul mixt: 11 ore înainte de am.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zărnești. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 ore 35 min. dimineța.
" " 4 " 55 m. după am.
Trenul mixt: 4 ore 30 min. dim.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorhei.

Trenul de persoane: 3 ore 1 după am.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute dim.
Trenul de pers.: 5 ore 20 min. dim.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persoane 6 ore 40 min. seara

*) Acest tren circulă numai Joia Duminică și la sărbători.

Kathreiner
CAFEA DE MALTA KNEIPP

Se capătă pretutindeni. - 1/2 Chilo 25 cr.

Ce e
a lui Kathreiner
cafeaua de maltă Kneipp?

Ecceasta e o cafea adevărată pentru familie și sănătate, care prin modul de fabricațiune a lui Kathreiner are plăcutul gust de cafea de boane și numai prin această, fără de celelalte avantagii, se deosebește această cafea de maltă de toate celelalte produse.

Cafeaua-Kathreiner este cel mai gustos, sănătos și ieftin surrogat la cafeaua de boane. E un produs curat al naturii în boane întregi și se usează cu mare avantaj în locul celei măcinate,

în locul acelor surrogate pentru cafea, cari sunt pentru publicul cumpărător necontrolabile, și cari prin cercetări oficiose sau dovedit adese de falsificate prin adausuri străine. Începând cu o terțialitate, se poate amesteca mai târziu cafea de boane cu cafea Kathreiner, si astfel pe lângă efectul neprețuit asupra sănătății, dobândești și un câstig în fiecare gospodărie.

Cafeaua Kathreiner este recomandată de cei mai renumiți medici și zilnic se dovedește ca un bun mijloc de consumat în institute publice și în sute de mil de familii. Și pură adecă fără adaus de cafea de boane, cafeaua Kathreiner este cel mai excelent mijloc de întărire precum și cel mai sănătos, ușor de consumat și totodată o beutură gustosă.

Nici o gospodină conșciențioasă sau mamă, nici un iubitoriu de cafea în genere, se nu întârzie, ca pentru propria sănătate să se folosească de cafeaua de maltă Kneipp. Numai se fie cu luare aminte la netrebnicele imitațiuni, prin cari publicul meru este expus înșelăciunii și să considere la cumpărare marca de pe pachetele originale albe cu numele

Kathreiner!

Precauțiune! În interesul propriu nu lăsați se fiți momiți! Veritabilul „Kathreiner” nu poate și nu-i permis să se vëndă cumpenit, sau în altfel de pachetagi.

